

ACCIO 74

CIUTADANA

EDITORIAL

VICTÒRIA

Aquest crit ressona avui com un clarí de llibertat, per el 80 per cent dels pobles catalans, que han sapigut donar-se compte del perill que representava la reacció catalana i espanyola per la República i l'Autonomia de Catalunya.

Victòria, sí. Una victòria que repercuteix més enllà de les fronteres catalanes portant l'escalf encoratjador als nostres altres germans d'Ibèria com els hi portá el 14 d'abril del 31, demostrant-los que la Catalunya republicana està sempre dempeus, per defensar i reconquerir ço adquirit, ço menaçat pels enemics del Règim, ço extorsionat pels traïdors.

La marxa triomfal de les Esquerres, farà que els d'allà posin els peus de plom abans de prostituir l'obra feta per les glorioses Constituents, blasfemació del sentit general del Poble i que els nostres homes d'ací, puguin consolidar el sentit democràtic i social de la nostra terra, fent que les Lleis làiques, agràries socials, econòmiques i culturals, avancin decididament cap a l'execució defi-

nitiva, de la transformació interna de Catalunya, donant l'exemple a la resta d'Espanya.

Catalunya, reducte de la revolució, sostenien els diaris de la caverna, parlant del míting de la Monumental de Barcelona, i tenien raó. Catalunya és el braç dret d'Espanya en e lsentit evolutiu de la civilització, i ha sigut, és i serà el baluard, on s'esclafaran totes les traïcions, totes les insànies ferotges de tots els paràsits vils i brutals d'un passat sinistrament inhumà que redreçant-se, estan a l'aguait per veure de desplegar les seves ales tenebroses damunt del Poble, al ensms que clavar-li el fible xupador per beure-li la sang com feren durant segles.

Les Esquerres catalanes, els hi han barrat el pas definitivament. **No han passat aquí, ni avançaran allà.** Pesi a qui pesi, i passi el que passi.

Cal que el nostre gest de viril esquerranisme, demostració evident del sentit general del País, no defalleixi ja mai més. Que la nostra unitat sigui ben ferma

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA

20 gener 1934

15 cts

ACCIO 74 CIUTADANA

20 gener 1934

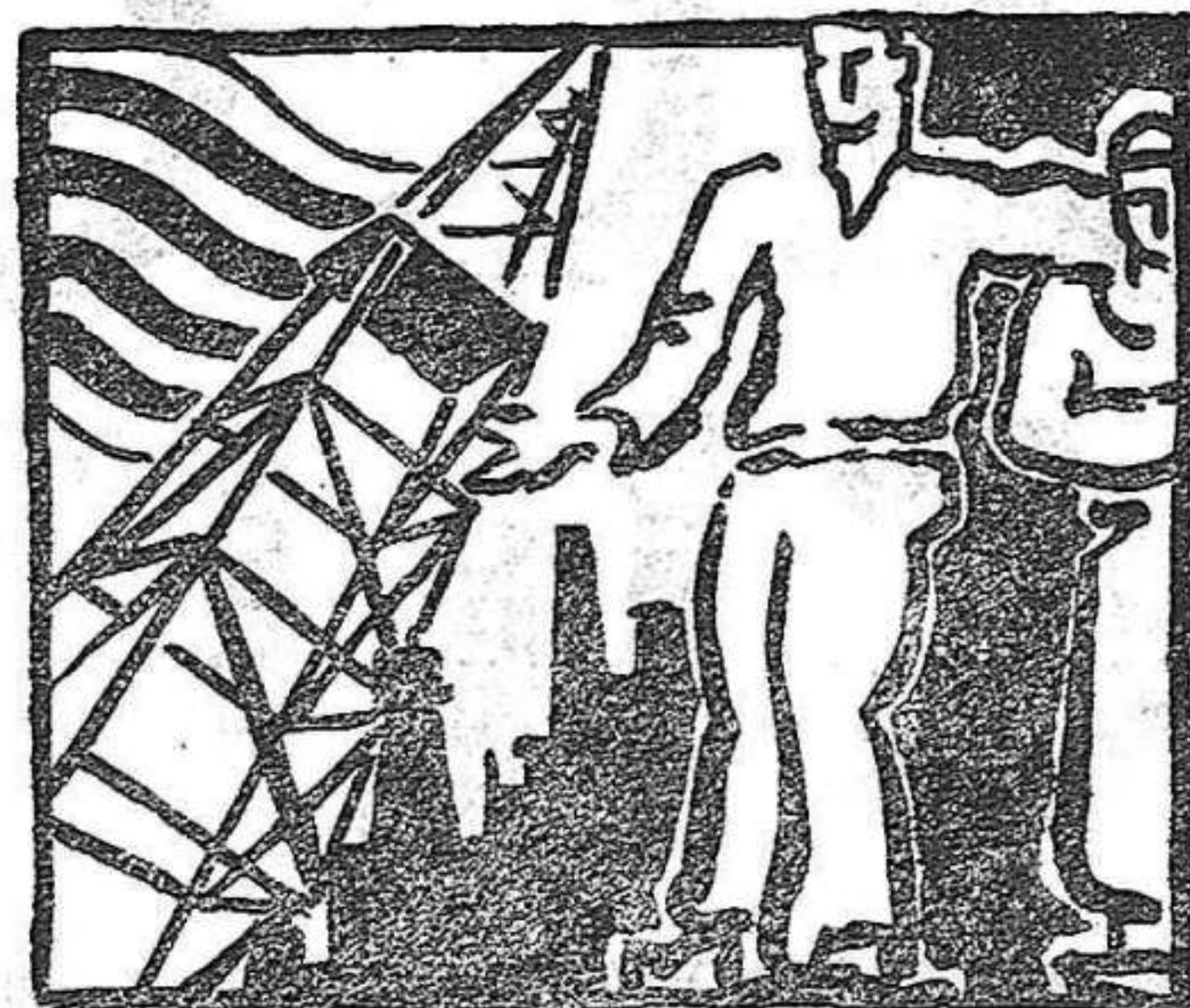
SETMANARI DEL PARTIT REPUBLICÀ FEDERAL
NACIONALISTA DE LES COMARQUES GIRONINES

Redacció i Administració: C. Carme, 13. - Girona : Tel. 199
Hores despatx: 6 a 8 de la vetlla
Subscripció trimestre: 1'75

Surt els divendres

DELEGACIONS COMARCALS

OLOT
Màrtirs de Jaca, 9
RIPOLL
Trinitat, 6-2.º
GIRONA
Carme, 13
PALAMÓS
FIGUERES
Cervantse, 3
PUIGCERDA
Centre Republicà
STA. COLOMA
Clavé, 23

per sempre. Cal que les lliçons siguin profitoses per a tots. I ara caldrà també, que tinguem l'energia necessària per actuar sense més conlevàncies, ni febleses, ni condescendències súbtiles, filles de l'empatx de Democràcia a que sempre ens hem referit en els nostres articles. Som majoria? Doncs cal fer-la valdre a per tot i actuar pit enfora resoltament.

Que la nova etapa que comencem, sigui profitosa en tots conceptes, per que s'apliquin les lleis severament; perquè s'aprovin sense perdre temps en el nostre Parlament les que han sigut fins avui sabotjades i obstruïdes per la púrria Lliguera. Cal que la pagesia, aquesta força vital veritat d'esquerranisme, vegi acomplertes les seves aspiracions justes i humanes. Cal que tota la barroera clericalla, cofreixi el copament total dins l'ensenyament que contra raó i sense cap dret, encara ens trepitgen i que el laïcisme sigui fets i no paraules en totes les manifestacions del País. Cal anar renovant-ho tot sense més miraments, atencions contraproductes i contemplacions perjudicials. Avant sempre, però ara

decidits, per no exposar-nos ja novament a que haguem de recomenar novament un altre dia.

L'espectre del nostre venerable Avi, voleiant damunt de Catalunya, ens ha conduit novament a la Victòria combatent la figura sinistra del cínic Cambó. I la memòria imperdurable de Macià, ens donarà l'energia per seguir avant, avant l'obra que en el seu llegat de llibertador del Poble català, ens ha deixat peer acomplir en els nostres destins.

La Justícia Social del poble republicà, resplandeix. Les aus malestrugues retornen als seus cataus. Cal que flamegi ben alta la llum de la Democràcia i que les esquerres segueixin el ritme del perfeccionament humà, pr emancipar pas a pas les nostres generacions,

Republicans! Avant sempre, fins a la consecució de les nostres màximes aspiracions.

Esquerrans! Que la Victòria no enlluerni nostres deures. Cal treballar ara més que mai per bé de tots.

Visca Catalunya! Visca la República!

ARTEMI CASANOVAS

Victòria! criden els homes de la Lliga, però el seu crit tan esquifit que ningú el sent.

Es veu ben bé que la seva «victòria» ni els ha deixat esma per cridar.

La jornada electoral del diumenge a Girona

¡VISCA LA REPUBLICA!

El vot de les monges provocà nombrosos incidents. - Les dretes s'emparen en el pistolisme. - Monges detingudes per votar en fals. - Detencions de requetès. - Es robada la documentació d'una secció on l'Esquerra té una gran majoria. - Resultat indecís de l'elecció. - Triomf esplendorós de les Esquerreres a tot Catalunya. - Queda barrat el pas a la reacció.

D'ençà de la jornada electoral en què es repetiren les eleccions a Diputats a Corts per l'anul·lació de l'acta del republicà senyor Fernández del Pozo, no es recorda a Girona una jornada com la del passat diumenge.

Les passions estaven enceses al roig més viu, efecte no solament de les circumstàncies polítiques generals que són pròpies d'aquests moments, sinó del fet vergonyós i lamentable de la campanya insidiosa i calumniosa que havien realitzat les dretes des dels seus òrgans periodístics, denigrant amb tota mena de falàcies i penjaments l'esquerra i els seus homes, combatuts aferrissadament amb atacs de tipus personal, que havia provocat la indignació i la condemna generals.

La cosa pujà de punt amb el vot de les monges, puix que es sabia que moltes religioses es proposaven votar suplantant la personalitat d'altres membres de l'ordre que per diverses causes no podien sortir a les urnes. De bon matí es produïren alguns incidents en les seccions tercera i cinquena del districte tercer, segona del segon i en la de la Plaça del Carril, en quals col·legis votaren algunes religioses de les Vetlladores de Sant Josep, Josefines, Cor de Maria, Dominiques, Germanetes dels Pobres i Adoratius i Carmelites. L'intent de les monges fou protestat per una massa considerable de ciutadans, homes i dones, donant lloc als incidents propis del cas, encara que sortosament cap d'ells revetís caràcter greu.

Els agents de l'autoritat intervingueren en els fets ocorreguts, essent detinguts dos individus forasters que portaven armes i resultaren ésser individus del requetè de Barcelona. Els detinguts foren posats a disposició del Jutjat, el qual instrueix sumari.

També fou detingut el candidat carlí senyor Josep M. Vinyes, per haver amenaçat amb una pistola a un elector, si bé després fou alliberat. El cas motivà comentaris molt

vius, excitant més encara l'apassionament de la lluita.

En la secció segona del districte segon es presentaren a votar dues monges del Convent de les Dominiques del carrer del Nord, utilitzant unes cèdules que no els pertanyien. L'incident donà lloc a la detenció de les religioses, instruint-se el corresponent atestat i reconeixent una de les interessades que realment utilitzava un document que li era aliè. No cal dir que l'intent de suplantació de personalitat fou el comentari de totes les converses del dia, essent unànimement censurada la forma i els maneigs a què s'emparaven els elements de dreta, que no han reparat en escrúpols per tal d'assegurar-se la victòria.

En la secció cinquena del districte tercer, emplaçada a l'Institut, els incidents foren sovintejats, donant lloc a la intervenció dels agents de l'autoritat que protegiren el vot de nombroses religioses.

El fet, però, més sobressortint de la jornada fou a l'hora de l'escrutini en la secció tercera del districte primer, en la que es presentaren uns grups d'homes que violentment s'apoderaren de tota la documentació electoral, obligant a alçar les mans a la mesa i els presents a l'acte, entre els quals hi havia el candidat d'Esquerra senyor Pere Vila. Una vegada realitzada la seva lamentable gesta els assaltants es feren escàpols sense que cap d'ells pogués ésser reconegut ni menys detingut. Tot seguit el president de la secció i els interventors de l'Esquerra senyors Bermúdez i Magnani, amb el candidat senyor Vila, denunciaren el fet al Comissari d'Ordre Públic senyor Prunés, a la Junta del Cens i al Jutjat.

El fet produí sorpresa i estupor, puix que en els anals electorals de Girona no té precedents. Els candidats d'Esquerra senyors Camps i Portes anaren al Govern Civil a

protestar del fet, així com els diputats per "Lliga Catalana" senyors Estelric i Vallès i Pujals. En la secció referida, l'Esquerra portà sempre una gran majoria de votació.

L'acte delictiu comès és, naturalment, objecte de sumari que instrueix el Jutjat d'Instrucció, havent prestat declaració els components de la mesa i el candidat senyor Vila. Amb motiu d'aquest incident, la "Lliga" es proposa treure'n partit, intentant demostrar que el resultat de l'escrutini era el que més afavoreix els seus propòsits, basant-se en manifestacions testificals i donant així per vàlida l'elecció.

Cal fer notar l'augment de votació obtingut per la candidatura d'Esquerra en la jornada del diumenge, en relació a la mitjana obtinguda en les darreres eleccions legislatives, i la minva en la suma de votació que per terme mig obtingueren en les mateixes dretes coaligades.

Girona, per tant, ha respost magníficament a la vibració esquerrana de l'hora en tot Catalunya.

Les dretes gironines, sobretot la "Lliga", han fet ús de tots els mitjans de coacció imaginables, des de l'amenaça a la dàdiva, des de la suplantació de votants a l'ús de la pistola. La manca de moral política que presidia la confecció de la seva candidatura havia de tenir com a conseqüència i com instrument l'ús de totes les males arts en proporcions inigualables. El que diem no són pas meres afirmacions sense base real. Queden els fets incontestables en les dues monges detingudes i en els dos pistolers al servei de les dretes. En canvi, ni a un sol dels nostres amics detinguts pels incidents exposats li fou ocupada arma de cap mena. Contra d'això no s'admeten subterfugis i són un fall condemnatòri pels que han emprat procediments inqualificables de coacció electoral i de delictes.

La Junta d'escrutini general

El dijous, a les deu, es reuní en la sala capitular de l'Ajuntament la Junta municipal del Cens per a procedir a l'escrutini general de les eleccions celebrades el passat diumenge.

S'escrutaren els resultats de totes les seccions i al final es donà compte dels següents documents: De l'acta o document escrit i firmat pel president de la mesa de la secció tercera del districte primer, que com és sabut fou assaltada i robada la documentació, en el que exposa quin fou el resultat de l'escrutini de les diverses candidatures en lluita, corroborat en termes imprecisos per un dels adjunts, el senyor Agustí Almeda, pels dos interventors de la llista número 1, havent-se negat a firmar o assentir l'altre adjunt de la mesa i els dos interventors d'Esquerra, per no recordar les xifres exactes de l'escrutini; després es donà lectura de l'acta de la Junta del Cens en la que pren l'acord d'acceptar com a acta l'anterior document i que pel mateix acorda que no ha de repetir-se la votació.

El candidat d'Esquerra senyor Camps Arboix fa ús de la paraula en els següents termes:

La representació de la Llista número 3, presentada pel partit local adherit a Esquerra Republicana de Catalunya, formula la seva protesta en termes de la major vehemència contra el fet d'haver estat assaltada la secció tercera, del districte primer, d'aquesta ciutat, per un grup d'homes a mà armada i robada la documentació electoral, fet que ha de condemnar tota consciència honrada i sincerament democràtica.

La mateixa representació ha de formular la seva protesta i reclamació contra l'acord de la Junta municipal del Cens de donar caràcter d'acta al document escrit i signat pel president de Mesa de l'esmentada secció senyor Salvi Medinyà Faixeda, davant dels senyors President i Secretari de la mencionada Junta, per les raons següents:

a) Per infringir l'acord de la Junta el que disposa l'art. 51 de la llei electoral de 8 agost de 1907 quan assenyala a dit organisme en la junta d'escrutini general una funció merament escrutadora, sense atribucions resolutives, essent així que l'acord contra el que es reclama adopta la resolució de donar caràcter d'acta d'escrutini a una simple declaració d'un sol membre de la mesa electoral.

b) Per infringir el mateix article quan disposa que la Junta municipal del Cens en l'acte d'escrutini general s'ha de limitar a fer un recòmpte dels vots emesos en cada secció "atenint-se estrictament als que resultin emesos i computats per les resolucions de les Meses electorals", i en cap cas pot estimar-se com a resolució de la Mesa de la secció tercera del districte tercer, una declaració d'escrutini feta únicament pel president senyor Medinyà, prescindint dels altres

membres components de la Mesa i àdhuc en contraposició amb el que altres membres de la mateixa tenien manifestat.

c) Per infringir el mateix precepte quan disposa que el recompte de vots s'ha de fer "segons actes o certificacions en son cas", essent així que el document signat pel senyor Medinyà, ni és acta ni és certificació per les raons següents: Primera: Perquè com hem dit no està autoritzat per tots els membres de la Mesa, segons imperatiu de l'article 46 de la mateixa llei; segona: Perquè manca a la pretesa acta els requisits d'autenticitat sobre l'escrutini, per les circumstàncies de lloc i hora en què s'atorgà; tercera: Perquè sense altre abast real que una mera declaració testifical perd categoria de defensa per les contingències que poden influir en l'ànim del declarant i per no garantir la certitud dels resultats d'escrutini declarats, altra cosa que la memòria. Per totes aquestes raons i perquè les coses en dret no són el nom que se'ls hi dóna, sinó que són allò que pertoca a la seva naturalesa legal, entenem que la pretesa acta arbitrada per la Junta, no pot suplir l'eficiència i la solemnitat d'una acta electoral, document bàsic de tot el mecanisme de l'elecció.

d) D'altra banda, àdhuc en el negat supòsit de què aquell singular document tingués virtualitat d'acta electoral, el seu contingut quedaria desvirtuat, per les actes notariales que s'acompanyen, atorgada una pel senyor Salvi Medinyà, president de Mesa en aquella secció i atorgada l'altra pels senyors Francesc Vinyes Muntané, adjunt de la mateixa, August Magnani Díaz i Domènec Bermúdez Verdaguer, interventors, i Pere Vila Xifre, candidat, ambdues autoritzades pel notari d'aquesta ciutat senyor Jaume Lasala amb data d'ahir. En la primera d'aquestes actes el senyor Medinyà declara que escrigué el document a requeriment del senyor President de la Junta del Cens, no sense protesta per la seva part atès l'estat d'ànim en què es trobava "i no recordar les dades de l'escrutini amb absoluta seguretat tal com els hi anaven dictant, accedint no obstant a firmar el document davant la insistència del requeriment i la seguretat que li donaren que amb allò s'evitaria la necessitat de repetir l'elecció en son Col·legi altra vegada sota la seva presidència, de la que tan mal record tenia." Afegint que "per la gran excitació nerviosa que li havien produït els fets de violència al principi ressenyats — fins el punt de què amb insistència li feren demanar la presència d'un metge — NO ESTAVA QUAN SIGNA AQUELL DOCUMENT AMB LA LUCIDESA MENTAL SUFICIENT PER A DISCERNIR EL QUE FEIA, PEL QUE NO ES VOL FER RESPONSABLE DE LES MANIFESTACIONS CONTINGUDES EN AQUELL DOCUMENT. Amb això entenem que queden desvirtuades les declaracions del senyor Medinyà, per rectifi-

cació clara i espontània del mateix i per la forma amb què foren obtingudes, destruint tot el contingut de la pretesa acta en què funda la Junta del Cens el seu acord.

Confirmen aquestes manifestacions les contingudes en el segon document notarial esmentat i acompanyat, que corrobora l'estat en què es trobava el senyor Medinyà i la manca d'espontaneïtat de les seves declaracions.

Per totes aquestes raons, aquesta representació entén que procedeix la protesta i la reclamació formulades, sol·licitant que a manca de documentació oficial i garantida, no tenint elements per a derivar l'autenticitat de l'escrutini en la secció tercera, del districte primer, no es computin els vots atribuïts a cada llista per la pretesa acta, i una vegada fet el recompte de totes les seccions electorals de Girona, si el resultat total pot quedar alterat pels resultats d'una nova elecció en el col·legi de referència, la Junta s'abstingui de fer proclamació de candidats i passi l'expedient al Tribunal Contenciós-Administratiu de la demarcació per a ulterior resolució.

El senyor Busquets Norat, representant de la llista número 1, patrocinada per la coalició de dretes, intentà contestar els anteriors arguments de la protesta formulada pel representant de l'esquerra, alegant que la Junta havia obrat amb zel per haver de fer alguna cosa davant del fet del robatori de la documentació, fet que havia alterat la normalitat de l'elecció. Que el document signat pel president de Mesa és una acta i que les seves manifestacions queden corroborades per dues actes notariales que acompanya per a unir-se a l'expedient, l'una recollint manifestacions d'alguns membres de la Mesa i l'altra del senyor Enric Mitjà, que declara que recollí unes dades de l'escrutini celebrat.

La Junta es retira per a deliberar, prèvia suspensió de la sessió, i represa aquesta, el senyor president dóna lectura d'unes ratlles d'acord, per les que la Junta interinament, diu, i sense entrar en si és vàlida o no l'acta firmada pel senyor Medinyà—recordi's que abans li havia donat tota mena de garanties— diu que va a procedir a la proclamació dels candidats i elevar l'expedient al Tribunal Contenciós-Administratiu per a ulterior resolució.

Els candidats proclamats són els següents:

Setze de la llista número 1: senyors Francesc Tomàs Martí, Manuel Bonmatí Romaguera, Joaquim de Vinyals i de Font, Jaume Gispert Bordas, Estanislau Aragó Turon, Joan Cervera Cané, Tomàs Meléndez Tarrés, Ramon Riera Monegal, Ramon Tarrés Feliu, Joaquim Malagelada Figa, Rafel Serra Freixas, Antoni Busquets Norat, Lluís Gifre Serra, Joan Busom Domènec, Josep M. Domènec Pujol, Josep M. Vinyes Deutaner.

Sis de la llista número 3, que s'eleven a vuit per no haver assolit les altres candidatures el deu per cent de vots, que són els senyors Joaquim Camps i Arboix, Josep M. Dalmau Casademont, Narcís

Cornellà Ametller, Darius Rahola Llorens, Llorenç Busquets Ventura, Miquel Sala Salís, Pere Vila Xifre i Josep Juvé Abella.

Acte seguit s'aixecà la sessió.

LA INDIGNITAT D'UNA CAM- PANYA

Resposta a F. Valls i Taberner

Acabem de rebre i de llegir un article publicat a "La Veu de Catalunya" de dissabte passat sota el títol "A propòsit del testament del senyor Santaló", signat per F. Valls i Taberner. Sabíem que en les columnes de la premsa de Lliga Catalana s'havien inserit comentaris calumniosos a propòsit d'unes disposicions aparegudes en el "Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya", qualificades de testament del govern que vaig presidir en l'últim trimestre de l'any passat. A aquests comentaris, anònims uns i signats altres per persones que estimem sense cap qualitat moral ni política, hi corresponíem amb un silenci absolut trauint el més profund menyspreu a uns gossos de presa professionals del mossec per a justificar la paga dels amos llurs.

La intervenció de Valls i Taberner és diferent. Valls i Taberner té en alguns cercles fama d'home seriós, noble i honrat. Nosaltres el vam conèixer diputat a la Mancomunitat de Catalunya, i en moments difícils li havíem sentit declarar que per servir a la veritat posposava tota consideració de partit, la qual cosa li permetia, per exemple, blasmar amb energia de la feblesa i covardia del senyor Puig i Cadafalch com a President, en les diades de setembre del 1923, arran del cop d'Estat de Primo de Rivera. Ja era quelcom que permetia jutjar de l'entesa d'un home. Altres raons, encara, ens feien tenir per a Valls i Taberner la consideració d'adversari lleial i amic de la justícia. Però el text de l'article que comentem és un rosari de falsedats tan inconcebible en un home que estimi la seva dignitat, que només pot haver-se escrit en una hora d'inconsciència o de pertorbació mental.

De què acusa Valls i Taberner? Què és el que ha passat? Ens acusa,

amb un llenguatge groller, d'haver convertit "en funcionaris de plantilla tots els temporers que porten més d'un any de servei"; d'haver assignat sous no previstos en els Pressupostos; d'haver creat càrrecs i organismes diversos i d'haver mancat a promeses fetes per mí en ple Parlament, abusant del Poder, desordenant l'administració, violant promeses, malbaratant les finances públiques i afavorint amb prebendes a diversos diputats. No res menys.

Doncs bé; parlem breument de les disposicions que han trastornat al Diputat per la Lliga, i anticipem que totes elles responen a un elemental sentit de justícia i a una necessitat reconeguda per tots els sectors del Parlament de Catalunya. Què no s'han publicat i per qui volien ells, els adversaris? Què no tenen l'orientació que volien ells, els amics de tenir esclau al funcionari amb l'amenaça constant d'una cessantia per caprici o per venjança? Naturalment. I això que els dol tant, és justament el que ens satisfà més a nosaltres. No s'ha fet altra cosa que assegurar una estabilitat als homes que treballen, reparar situacions anòmales i procurar una major eficàcia en el treball mitjançant l'ordinació i creació d'organismes necessaris als serveis cada dia més nombrosos i més complexes a la Generalitat. I s'ha fet tot sense moure'ns mai de les facultats estatutàries i del que permeten les previsions del Pressupost.

Manca a la veritat Valls i Taberner qua nafirma que hem convertit "en funcionaris de plantilla a tots els temporers que no porten més d'un any de servei". Se'ls ha fet efectius, sense més avantatge que la d'una major estabilitat. L'article segon del Decret de 19 de desembre diu textualment: "Els funcionaris que constin en aquest es-

calafó (de temporers) passaran a ésser de plantilla, ocupant les primeres vacants que existeixin de la mateixa categoria d'auxiliar segon, sempre que siguin aprovats en els exàmens d'oposició a què se'ls sotmeti".

Els Decrets en virtut dels quals han passat a ésser de plantilla alguns funcionaris, entre ells un fill del senyor Valls i Pujals, després de reiterades peticions, no fan més que cobrir vacants amb opositors aprovats en oposicions convocades l'any 1932.

Falta a la veritat Valls i Taberner quan ens atribueix una "informalitat palesa" davant manifestacions que férem al Parlament de Catalunya el dia primer de desembre. Déiem nosaltres que ningú entraria a la Generalitat amb plenitud de drets mentre no demostrés posseir les aptituds necessàries. No sols ho hem mantingut, sinó que ho hem establert per al pervindre.

Falta a la veritat Valls i Taberner en afirmar que s'han creat càrrecs i organismes diversos, assignant sous no previstos en els Pressupostos. Els organismes que es creen, com l'adaptació d'altres a les necessitats de govern i administració, són sobrerament justificats i de conformitat amb el que permet la llei econòmica. L'al·lusió més directa de Valls i Taberner sobre "repartiment de prebendes a Diputats", suposem es refereix a uns nomenaments interins a proposta d'un senyor Conseller "per imperiosa necessitat del servei" i que no graven en un cèntim el Pressupost de la Generalitat, sinó el de l'Estat, i no afecten més que a un sol Diputat amb mèrits sobrers per la confiança atorgada.

I això és tot. En la nostra conducta no hi ha deslleialtats ni traïdories. Hi ha voluntat de servir a Catalunya i a la República. Tan de bo en la de Valls i Taberner hi torni a florir l'enteresa l'altre temps i el compliment fidel als manaments de la Llei del Sinaí.

M. SANTALÒ

En el nombre del dilluns de «Diari de Girona» en un petit reconet de la primera plana, comentan la seva «victòria». La lletra de l'encapçalament de l'article és tan petita que es fa difícil llegir-la, i és que, diguis el que es vulgui, els vots obtinguts diumenge passat mitjançant els procediments inqualificables, els pesa a la consciència.

Resultat de les eleccions municipals de diumenge

DADES DELS NOSTRES INTERVENTORS

<u>Districte Primer</u>		<u>Esquerra</u>	<u>Lliga</u>	<u>A. C. R.</u>	<u>B. O. C.</u>	<u>Radicals</u>	<u>Agrària</u>
Secció primera.	Carrer del Teatre.	111	182	4	4	6	8
» segona.	» Albaréda.	188	182	15	6	5	4
» tercera.	» del Carme.						
» quarta.	» Pascual i Prats.	254	94	5	9	5	10
» quinta.	Rambla Pi i Margall.	143	140	18	7	7	10
» sexta.	Plaça de l'Hospici.	202	110	13	9	8	2
» Sèptima.	Carrer de la Rutlla.	226	112	16	22	8	2
» octava.	Escola de la Mercé.	159	97	15	12	4	2
» novena.	Plaça del Carril.	115	117	15	6	7	1
» decena.	Carretera de Barcelona.	132	185	15	3	12	3
» onzava.	Carretera de Santa Eugènia.	167	164	18	5	9	2
<u>Districte Segon</u>							
Secció primera.	Escola Senyora Auguet.	123	235	22	3	9	24
» segona.	Carrer del Nord.	163	211	26	7	7	8
» tercera.	Escorxador.	170	190	34	12	17	8
<u>Districte Tercer</u>							
Secció primera.	Rambla.	104	249	41	3	3	4
» segona.	Carrer de Mercaders.	126	140	23	12	6	3
» tercera.	Presó.	83	211	24	3	3	10
» quarta.	Ateneu.	109	216	11	4	9	19
» quinta.	Institut.	86	303	8	7	10	12
» sexta.	Carrer Calderers.	202	203	13	3	9	8
<u>Districte Quart</u>							
Secció primera.	Carrer de la Barca.	234	87	8	10	5	1
» segona.	Plaça Sant Pere.	259	103	16	14	6	5
» tercera.	Barri del Pont Major.	132	133	3		1	
		3488	3664	363	161	156	146

No computem els vots obtinguts pels diferents partits en la Secció tercera del districte primer, per haver estat robada la documentació. D'ésser certes les dades dels nostres Interventors i un Adjunt, nosaltres portariem una majoria, en total, d'uns quaranta vots, però com dita qüestió ha de resoldrer-la el Contenciós Administratiu, deixem el lloc en blanc en espera del fall de l'esmentat Tribunal.

EL GRAN TRIOMF DE L'ESQUERRA

Relació d'Ajuntaments de les Comarques Gironines en els quals les esquerres republicanes han guanyat les eleccions municipals:

AGULLANA
ALBANYA
ALP
ANGLÈS
ARBÚCIES
ARGELAGUER
ARMANTERA
AVINYONET
BAGET
BANYOLES
BASSAGODA
BÀSCARA
BEGUDA
BESALÚ
BESCANÓ
BOADELLA
BOLVIR
BORRASSA
BREDÀ
CABANES
CABANELLES
CADAQUÈS
CALONGE
CAMPÈLLES
CAMPLONC
CAMPRODON
CAMPMANY
CARALPS
CASAVELLES
CASSA DE LA SELVA
CASTELL D'EMPORDA
CASTELLÓ D'EMPÚRIES
CASTELL D'ARO
CELRA
CERVIA DE TER
CISTELLA
CIURANA
CORSÀ
CRESPIA
CRUILLES
DARNIUS
DOSQUERS
ESPOLLA
FIGUERES
FONTANILLES
FONTCUBERTA
FONTETA
FORNELLS DE LA SELVA
FORTIA
FREIXANET
GARRIGUELLA
GOMBRENY
GUILS DE CERDANYA
ISOBOL
JAFRE
LA BAJOL
LA BISBAL

L'ESCALA
LA JUNQUERA
LES LLOSES
LES PLANES
LLAGOSTERA
LLANSA
LLERS
MASARAC
MASSANET DE CABRENYS
MASSANET DE LA SELVA
MAYA DE MONTCAL
MEDINYÀ
MIERES
MOLLET DE PERELADA
MOLLÓ
MONELLS
MONTAGUT
MONTRAS
NAVATA
OGASSA
ORDIS
PALAFRUGELL
PALAMÓS
PALAU SABARDERA
PALS
PARROQUIA DE RIPOLL
PERATALLADA
PLANOLES
PONT DE MOLINS
PONTÓS
PORQUERES
PORT-BOU
PORT DE LA SELVA
RABÓS D'EMPORDA
REGENCÓS
RIBES DE FRESSER
RIUDAURA
RIUMORS
SALT
SANT ANDREU DEL TERRI
SANT ANDREU SALOU
SANT CLIMENT SASSEBES
SANT CRISTOFOR DE CAMP-DEVANOL
SANT ESTEVE DE BAS
SANT FELIU DE GUIXOLS
SANT GREGORI
SANT HILARI SACALM
SANT JAUME DE LLIERCA
SANT JORDI DESVALLS
SANT JOAN DE MOLLET
SANT JOAN DE PALAMOS
SANT MIQUEL DE CLADELLS
SANT MIQUEL DE FLUVIA
SANT LLORENÇ DE LA MUGA
SANT PAU DE SEGÚRIES
SANT PERE PESCADOR

SANT PRIVAT DE BAS
SANT SALVADOR DE VIANYA
SANT VICENÇ DE CAMÓS
SANTA COLOMA DE FARNÉS
SANTA CRISTINA D'ARO
SANTA EUGENIA DE TER
SANTA LLOGAIA D'ALGAMA
SARRIA DE TER
SELVA DE MAR
SERINYÀ
SETCASES
SUSQUEDA
TARABAUS
TERRADES
TORRENT
TORROELLA DE FLUVIA
TORROELLA DE MONTGRÍ
TORTELLA
TOSSA
ULTRAMORT
ULLA
ULLASTRET
ÚRTG
VALL-LLOBREGA
VENTALLÓ
VIDRERES
VILAFANT
VILAHUR
VILAJUIGA
VILALLOVENT
VILAMACOLUM
VILADEMULS
VILAMANISCLE
VILASSACRA
VIURE

Les comarques Gironines es componen de 250 Ajuntaments.

Ajuntaments en què ha triomfat l'Esquerra	149
Ajuntaments en què han triomfat la Lliga, Carlins, Agraris, Radicals de dreta, Sindicats locals, Independents i altres partits polítics.	63
Ajuntaments en què s'ha de repetir l'elecció	10
Ajuntaments en que l'elecció és dubtosa	2
Ajuntaments en què els partits han empatat.	1
Ajuntaments dels quals encara no es tenen dades.	25
TOTAL	250

Comentaris breus

La màxima significació de les llecions del passat diumenge era la de dir si Catalunya es movia en el mateix pla de la resta d'Espanya davant l'obra alliberadora de la República, o si s'afermava d'una manera categòrica i indubitable en el seu sentit de republicanisme progressiu i dignificant. Ja està dita la paraula. Catalunya entera, a peu dret, ha barrat el pas a la reacció. Cap contuberni, totes les malest arts juntes dels sicaris de la Monarquia, dels fanàtics a ultrança, dels professionals de l'explotació humana, ha detingut els destins gloriosos de Catalunya, que ofereix el millor exemple de pròpia dignitat i d'un redreçament immediat en tota la República.

No podrà, Lliga Catalana, baladrejar d'hegemonia ni traficant, prop dels governs de Madrid, amb la representació de Catalunya per a valoritzar els seus interessos de classe. No podrà, en companyia dels carlins i de Gil Robles, avançar un pas contra la República. Tal com pressentia Cambó en el despitat discurs del dissabte, els és arriba-

da la mort. Sia en bona hora, com la d'En Pere Gallarí de la cançó tarragonina. I festegem, amb aquesta mort civil, l'eficàcia de l'obra de les Constituents per l'autonomia de Catalunya, per la llibertat de consciència, per l'extensió de la cultura, per la redempció del camperol, pels inicis d'una justícia social redemptora. Visca la República!

* * *

Les notícies que tenim de tots els indrets de les comarques gironines, són afalagadores. El nombre de vots republicans d'esquerra, és superior al de les darreres eleccions. L'Empordà va a l'avantguarda. Terra lluminosa sempre. La glòria conquerida per Girona en les darreres eleccions generals, destacant-se per damunt de tots els altres pobles d'Ibèria, no ha estat entelada per res. Brilla com sempre. La nota menys franca, entre els grans nuclis, és la de la capital. Ja la comentarem a bastament. Dedicuem-hi avui uns mots breus per a què jutgi l'opinió sensata i blasmi de la impudícia de la coalició reaccionària, de la innoblesa de les

seves arts i del matonisme emprat pels seus instruments irresponsables. Ens hem equivocat en creure que l'honestetat de dos anys i mig de govern republicà hauria millorat la condició moral i política dels adversaris. No ha estat així i en prenem bona nota.

El 14 d'abril del 1931, els republicans, per un imperatiu de complir amb el seu deure, van organitzar rondes que vetlessin per les persones i casals dels religiosos professionals. A Girona no va atemptar-se contra ningú ni contra res. El diumenge, per part d'alguns religiosos, va haver-hi una actitud temerària inspirada per proveçadors del desordre. Les precapcions de l'autoritat — a juí nostre excessives — varen evitar un dia de dol.

Així i tot, Girona va caminar un pas més per la seva alliberació de l'obscurantisme secular. Tenim una fe absoluta en el pervindre. Endavant.

M. SANTALÓ

EL GIRONES

GIRONA

Un "testament"?

En prendre possessió dels nostres càrrecs el 14 d'abril de 1931, una de les qüestions que trobarem més desballestades a l'Ajuntament, fou la del personal. Fins aleshores, l'empleat que havia tingut padrins o havia sabut penjar-se de l'americana d'un regidor, havia anat millorant la seva situació econòmica mentre els altres seus companys havien d'esperar que els toqués el torn en el repartiment de favors o l'ascens reglamentari. I fins a voltes aquesta millora reglamentària els podia ésser anul·lada en atorgar-los un petit augment de sou que els anul·lava el quinquenni a punt d'assolir. No fou d'estranyar, doncs, que comencessin a

ploure les reclamacions dels funcionaris a poc de la constitució d'aquest Ajuntament.

La majoria es proposà resoldre d'una vegada totes les reclamacions possibles escometent l'obra de justícia de col·locar cada empleat al lloc al qual tenia dret, de treure del favor els ascensos en establir-los de manera automàtica, i de millorar en el possible la seva situació econòmica, puix que els sous, en general, a l'Ajuntament eren senzillament irrisoris.

Amb la presentació de les plantilles a finals de l'any 1931, aconseguirem les dues finalitats primeres: formarem un escalafó per als empleats d'oficines atenent-nos a la seva entrada real a l'Ajuntament, establirem que els ascensos de categoria havien d'ésser regulats per aquest escalafó, anul·larem totes les gratificacions especials, base del favor i de la injustícia, establirem una agrupació de sous per la semblança de funcions entre els empleats de fora d'oficines i els assegurarem també la millora automàtica de sou.

Quant a la millora econòmica, aquesta fou petita: la situació de l'Ajuntament no permetia donar a cada empleat el sou que li pertanyia no solament atenent al cost de la vida, sinó ni tan sols anivellant-los als de funcionaris semblants.

L'obra reparadora i deslliuradora realitzada, fou, naturalment, fonament agraïda; però, no era perfecta. Per un

costat, la manca de dades exactes sobre la situació de molts funcionaris féu incórrer en errors en situar-los en les plantilles respectives: cal dir que a Secretaria es desconeixia de molts empleats la seva data d'entrada. I per altre costat, havien estat tan migrats els augments de sous, que aquests no responien de molt tros a les necessitats més imperioses de la vida. Així, una vegada aprovades les noves plantilles, foren en nombre important les demandes de modificacions motivades per aquella originària manca de dades, i anaren succeint-se les peticions de millorament econòmic.

Resoldres-les aïlladament hauria estat font de nous errors. Calia anar a una revisió total de les plantilles en l'aspecte econòmic i corregir-ne els errors bo i conservant-ne la primitiva estructura, i calia fer aquesta obra a fi d'any econòmic, puix que la seva aplicació no podia ésser una realitat més que amb nou pressupost.

I això és el que ve a resoldre el "dictamen de la Comissió d'Hisenda", i no la "proposta firmada pel Sr. Dalmau", com insidiosament afirmà "Diari de Girona" en la seva edició d'ahir, dictamen que com a President de la Comissió m'he honorat en signar perquè és el complement d'aquelles primeres plantilles que vingueren a implantar una era d'equitat i de justícia entre els funcionaris, desterant-ne el favor i el nepotisme.

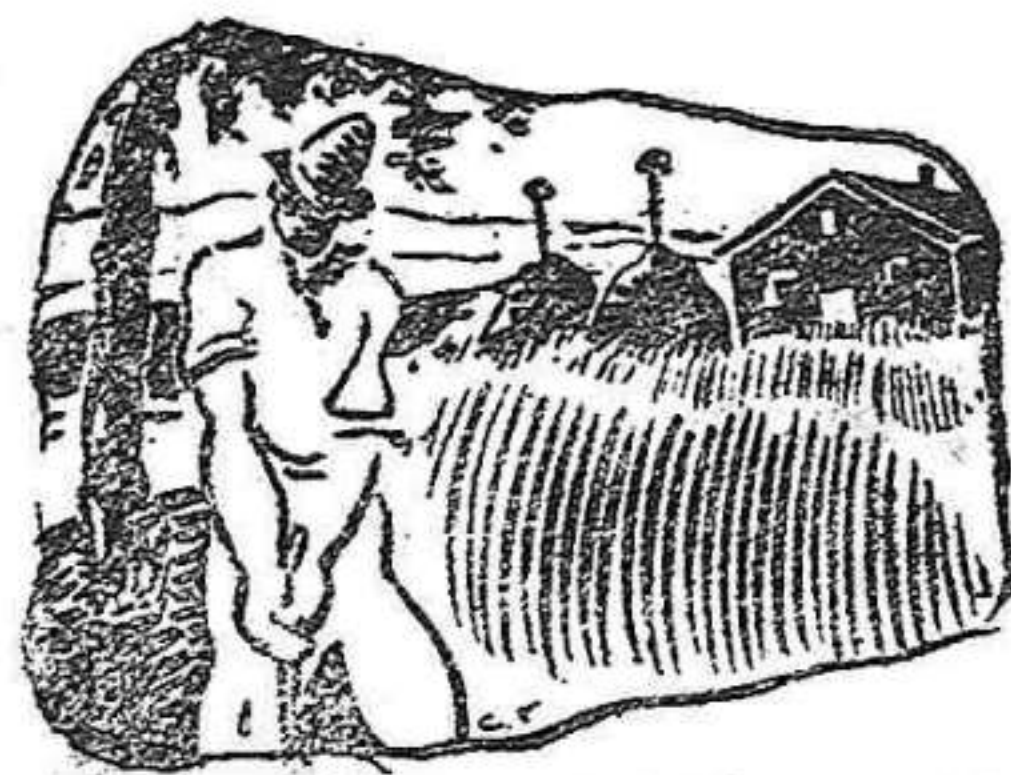
I bé, d'aquest dictamen "Diari de Gi-

rona" en diu un "testament de l'Esquerra" i una maniobra esquerrana que no vol qualificar. Testament? No es comprèn com hi ha qui pot atrevir-se a donar aquest nom a la resolució d'una qüestió que porta dos anys de gestació. Pot ésser voldran justificar-lo per ésser presentada a les darreres sessions d'actuació d'aquest Ajuntament. I doncs, quan volia "Diari de Girona" que la presentéssim, abans de les eleccions? Llavors "Diari de Girona" i Lliga Catalana haurien qualificat aquesta resolució de maniobra electoral i haurien afirmat que volíem afalagar tots els empleats municipals per tal com els cobejàvem els vots. Els homes de l'Esquerra a l'Ajuntament de Girona tenim massa dignitat per permetre una imputació semblant. Cal recordar que des d'octubre que estem en període electoral i, per tant, constatar que la nostra promesa de donar solució abans de fi d'any a les demandes fetes pels empleats municipals, no podia complir-se fins a la sessió d'ahir.

Per a què hom compregui encara més quina mala fe hi ha en les ratlles d'ahir de "Diari de Girona" sols cal afegir que àdhuc en la passada tardor el senyor Tomàs preguntà com estava la resolució de les reclamacions dels funcionaris i nosaltres li responguérem que abans de fi d'any serien resoltes en conjunt; que, com consta en acta, els senyors Regidors de la Lliga repetidament han afirmat la migradesa dels sous i la necessitat del seu millorament; que els que ara són mals administradors per voler atendre demandes justes dels empleats, s'han oposat repetidament a demandes d'"aguinaldos" fetes pels regidors de la Lliga, i que les millores que es proposen en el dictamen de la Comissió, no arriben al 50% de les demandes de l'Associació de funcionaris.

Quant el cas Terradelles, sols hem de dir que en el dictamen s'atén la demanda de l'Associació de funcionaris, d'acord amb les normes establertes per la Generalitat en aquesta matèria.

JOSEP M.ª DALMAU

GARROTXA

BEGUDÀ

Hem guanyat. La raó i la justícia ha nreexit. Els pobles d'aquest Municipi, poden estar satisfets. Hem guanyat, a pesar de totes les provocacions per part dels "xupòpters" del poble; a pesar de totes les fanfarronades de desplegament de totes les forces a sou o a remolc del caciquisme tradicional del nostre districte; malgrat totes les "xuleries" i totes les llengotades amanaçants que han surat per l'atmosfera política local, per veure si cohibien els ànims i l'esperit ciutadà defensor de Catalunya i la República; pesi a les bravuconades dels menjacriatures, que ni a les dones, ja no impresionen...

Hem guanyat. I això que les anomalies estigueren a l'ordre del dia. No hi mancà de bon matí fins al final de l'escrutini un senyor Notari d'Olot, portat per l'element més reaccionari que té la Lliga a Sant Joan les Fonts, qui no pot estar-se de fer el clown continuament amb ostentacions monomaníques de grandesa i fastuositat amb un delírium ridícol que inspira llàstima més que altra cosa. No falta tampoc el cas paradoxal d'un Jutge Municipal, president de la Junta del Cens i Tresorer de l'Ajuntament, que posant-se les lleis per sota els peus, tingué la gosadia de presentar-se per candidat i defensar la seva candidatura actuant tot el dia de Jutge (contra tota Llei), i arribant a fer comprometre a la Guàrdia Civil del poble, que manada per ell, desobeí l'autoritat governativa del poble encarnada en la persona de l'alcalde i agafant a alguns elements obrers del poble, que indignats davant de tantes bravates, plantaven cara i feien complir la Llei electoral, als provocadors cavernaris que

volen representar l'ordre i en són la seva antítesi més genuïna...

Hem guanyat. A pesar de totes les insídies i de tots els trucs per enganyar a la gent fent sortir de tapadora al Metge Mir, sabent ben clarament que és incompatible amb el càrrec de Regidor i que es feia un abús davant del poble, d'un càrrec que xupa de la volnutat del poble i és ell que ha d'agrair els conductats i no els conductats a ell.

Hem guanyat. Els amics obrers, atropellats foren trets del Jutjat d'Olot pels nostres volguts companys lluitadors del Dret de l'Home, Ramón Batçhellí, alcalde d'aquest Municipi i el President d'Esquerres del Districte, Artemi Casanovas, logrant que el senyor Jutge de l.a Instància, el senyor Capità de la Guàrdia Civil de la Zona i el senyor Caporal Comandant del Puesto de Sant Joan les Fonts, veïssin clarament la realitat del despotisme que encara es volgué usar contra nosaltres i fent que tot quedés normalment com a mal menor, doncs gràcies a la serenitat d'aquestes autoritats i a la dels nostres mentats companys que saberen fer-se responsables de tot, amb una noblesa i dignitat que el poble mai agrairà prou, s'evità, que la nit del diumenge dia 14, el poble de Sant Joan les Fonts no cremés per tots quatre costats i es fes justícia revolucionària a tots els caps dictadors del Poble, causants de tot, doncs l'excitació, la indignació i la resolució del desbordament popular, que es llançà al carrer decidit a tot, homes i dones en nombre de més de 800, si no hi hagués hagut control i confiança amb nosaltres, haurien fet un escarment, prou merescut, que sempre humans i demòcrates, vàrem saber evitar, per orgull del republicanisme, font de lleialtat i altruisme.

Hem guanyat. I ara més que mai, no perdrem la serenitat, per poguer portar l'administració local i els destins del Poble que'ns ha atorgate la seva confiança, per la ruta regeneradora, que ha de donar el benestar a tot el Districte, a pesar de tots els entrebancs que puguin d'ara endavant oposarnos els enemics de les llibertats, doncs, amb les Lleis a les mans i portant per senyera la justícia, hauràn de claudicar i conformar-se a ésser més liberals i menys estira-cordetes, encara que 'ls requi.

Hem guanyat. Catalunya i la República, podran estar satisfets de nosaltres i el nostre poble, podrà respirar i aixecar el cap amb dignitat, perquè els nostres homes, vetllaran pel seu benestar i pel pervindre dels seus fills,

J. BALAGUER TORT
 ADVOCAT
 Progrès, 12 - 1.er - 1.^a
 Telèf. 153 Girona

EXPRES-BAR

Situat a la Rambla - GIRONA - Telèf. 119

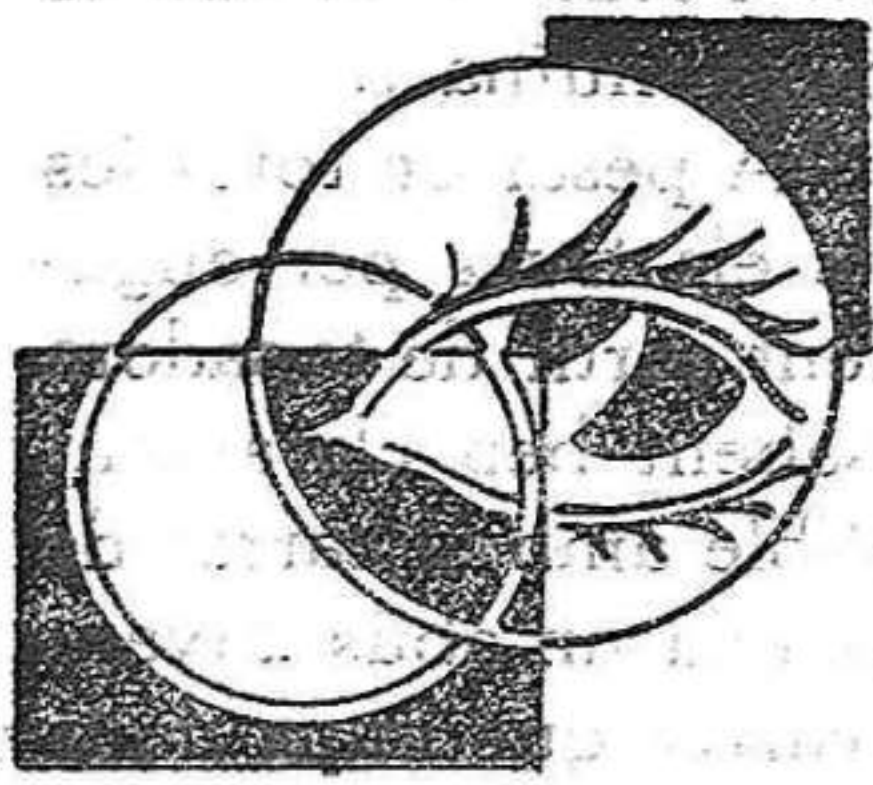
Begudes de les millors marques

Ressopons econòmics

OBERT NIT I DIA

Del 1.er d'octubre al 30 d'abril, temporada de marisc

Ostres-Percebes-Almejes-Gambes
 rebudes diàriament a les 5 tarda.

ESPIELL

Girona dretana parla de les coaccions a les monges, però no parlen de què moltes d'elles demanaven en veu de llàstima a les que les acompanyaven, i per l'amor de Déu, les deixessin tranquil·les en el convent, ja que res tenien que veure amb les coses de fora. Manifestacions iguals i semblants, fou el que revoltà els sentiments dels republicans de Girona.

* * *

Els candidats que formaven la llista núm. 1, d'Unió i Defensa Ciutadana, tenen ja mals de cap per cercar qui ha d'ésser Alcalde. Parlen de persones que no figuraren en candidatura, i ni així, ni utilitzant la llanterna

de Diògenes, el trobaran. Diu la dita que d'allà on no n'hi ha no en pot rajar.

Si ens volen creure a nosaltres, valdria més que no s'escarrassessin i que esperessin el fall del Contenciós Administratiu.

* * *

"Diari de Girona" ataca descaradament, com sempre, al senyor Prunés, i com tots els seus atacs sols s'hi pot veure què bilis. La gent que dirigeix i paga l'esmentat "Diari"; els ve gran que hi hagi persones que inspirin la seva conducta sota els lemes de justícia i equitat, i d'aquí vé la seva campanya infamant i biliosa.

—Cal remarcar que en la gairebé totalitat de pobles de les Comarques Gironines, la lluita no estava entaulada entre l'Esquerra i la Lliga, sinó entre l'Esquerra sola, i una conxorxa de lliguers, monàrquics, carlins, agraris, feixistes, etc., etc., coaligats contra l'Esquerra.

—Cal remarcar que en els pobles on no ha triomfat l'Esquerra Republicana de Catalunya, no vol pas dir que hi hagi triomfat la Lliga; puix en molts d'ells, han triomfat altres partits de dreta que no són la Lliga.

—Cal remarcar que la Lliga no ha lluitat sola en cap poble. A tot arreu s'ha coaligat amb fraccions i escurrialles de partits dictatorials. Si en algun poble la Lliga ha lluitat sola, ha estat vençuda.

—Cal remarcar que allà on han triomfat les dretes coaligades, ha estat perquè les esquerres lluitaven desunides, presentant tres i quatre candidatures distintes. Això vol dir que, si les dretes fan l'estiuet de Sant Martí en algun poble de les nostres comarques, és aprofitant-se d'una circumstancial desunió de les esquerres.

—Cal remarcar la mala fe de la Lliga enganyant als seus coaligats. Ara pregonen que la que ha vençut ha estat ella i no esmenta per res als carlins, gràcies als quals ha guanyat poquíssims ajuntaments.

—Cal remarcar l'ensenyança que es desprèn d'aquestes eleccions:

Que la Lliga sola no pot res enlloc i que no té força en cap poble.

Que les Comarques Gironines són fonda i essencialment esquerristes.

L'obediència electoral de les monges

Es indiscutible, en termes de lleial democràcia, el dret a votar àdhuc per part de persones del sexe femení voluntàriament retirades del món i sense gran coneixença del que hi passa, fetes sobretot per a viure recerades, i conscients que això els convé. Si elegeixen de votar, que votin; i que hom no els tiri cap pedra (real ni metafòrica) ni se'n tiri, tampoc, cap pedra al fetge. Però en aquesta mobilització deliberada de les monges (persones manades) en les eleccions, podem destriar-hi, una vegada més, que les coses de la religió no són pas governades, en aquesta ciutat, amb seny català ni amb tacte romà.

Ha estat delatada tan sovint, en tons horripilants, l'anomenada persecució religiosa, que un estranger nouvingut que hagués fet cabal de frases tan apassionades com la d'aquell famós orador mallorquí: "N'Azaña, aquest "homo" que és "s'émule" de "Diocleciano...", s'hauria estranyat de presenciar com sense perills massa greus eixien de llurs catacumbes, a fer-se assenyalades entre les multituds, tantes plàcides senyores, asto-

rades, més que per res, pel brogit i els atabalaments de la circulació. Jo em penso saber que una mica de real persecució religiosa hauria estat ben vista per alguns vandeans espanyols, que sempre somnien a fer els gegants amb motius d'aquesta mena. No vull pas creure que obeeixi a una sensibilitat així la pastoral iniciativa d'enviar aquestes dames a votar per D. Lluís Duran i Ventosa, paladí a les seves velleses —després d'una llarga joventut — d'una profícua entesa entre la plutocràcia i la fe; però ja és una pena que pugui semblar-ho a algun contemplador superficial.

Per raons particulars el darrer diumenge resultava un dia mal escollit per a aquella mobilització piadosa. Animava les passades eleccions municipals un sentiment de catalanitat, i encara moltes ordes religioses barcelonines són dels últims reductes de l'assimilisme vençut. Una passió intensa batejava en el cos electoral, i hauríeu dit no gaire tàctic de menar les religioses a fer asserció no pas del que uneix, sinó del que separa, i en matèries de tanta susceptibilitat com ho és l'elecció d'un particular matís autonomista. I ni tan solament hi havia en les plataformes electorals la particularitat de tractar-se directament de cap tema religiós o antireligiós, que excusés un recompte rigorosíssim de vots. Ja veig l'argument que podrà sostenir-se'm; i és que un dels dos agrupaments en lluita s'anomenava Coalició d'Esquerres, i Jesús

era (alguns ho vénen a dar entenen) de la dreta. Però aquesta darrera afirmació em sembla políticament una ximpleria; i, religiosament, una invenció sacrilega: no pas que jo pensi de dedicar-me a un oposat proselitisme de consemblant irreverència. Tanmateix un prelat podria ben tenir aquestes matèries pel cap dels dits.

Algun dia es podrà escriure la curiosa història de les innecessàries activitats polítiques de certs pastors catalans —però no pas, com sempre hauria estat escaient, catalans de naixença—, i llur tendència a afavorir sempre, mb tan magre sentit de la cosa pública com distracció momentània d'importants deures apostòlics, les candidatures que semblaven menys adients a la vibració catalana. Adés, hom ha pogut perdonar molt a la Lliga per la seva entesa amb els carlins i el seu caràcter d'equivalent en aquesta terra del partit agrari; i no és pas d'estranyar que hagi arribat a favorir-la, en vista d'aquestes fermnces, una autoritat religiosa del temps de la Dictadura. Però crec que l'ajut hauria estat més eficient—vull dir menys contraproduent—, sense l'exhibició d'aquestes tirallongues de pobres monges sofertes que anaven a cercar una cosa infinitament més grisa que el triomf o el martiri. Aquest recurs, repeteixo, té poc d'habilitat romana, o d'aquella tirada a la prudència que, tot amb tot, ens reconeixia Plini; i més aviat fa l'efecte d'un truc de catolicisme mexicà.

"La Publicitat" BELLAFILLA

contra tota reacció insolent i malsana dels seus explotadors i dels que obcecadament militen en els seus rengles.

Visquen les Esquerres!...

Corresponsal.

El triomf de les Esquerres a Lleida i a Tarragona

Amb lleugers incidents que no arribaren a tenir importància digna d'ésser ressenyada, es celebraren les eleccions municipals. Hi hagué bastant abstenció del cos electoral.

Verificat l'escrutini, donà el següent resultat:

Candidatura del Front d'Esquerres, 6.823 vots; Concentració Lleidatana, 4.992; Comunistes del Bloc Obrer i Camperol, 636. Triomfaren, per tant, la candidatura d'Esquerres per 1.831 vots. Per la majoria triomfen dotze de l'Esquerra, dos radicals socialistes independents, un d'Acció Catalana, i un socialista. Com sigui que la candidatura cal per als dos llocs roarAtllahi'e comunista no obtingué el 10 per 100 que cal per als dos llocs de minories, aquests han estat adjudicats a la concentració lleidatana, de la qual han sortit dos tradicionalistes, dos radicals i quatre de la Lliga.

A la Joventut Republicana s'hi reuní nombros públic.

El parlamentari senyor Humbert Torres,

pronuncià un parlament agraïnt als demòcrates lleidatans l'ajut que han donat a la candidatura d'Esquerra. Fou ovacionat amb gran entusiasme.

Es formà després una gran manifestació, que es dirigí a l'Ajuntament i després a la Comissaria de la Generalitat, donant visques a les esquerres.

A TARRAGONA TRIOMFA L'ESQUERRA

Les eleccions municipals es desenrotllaren enmig d'una gran tranquil·litat en la capital. Es tenen notícies que a les comarques ocorregueren alguns incidents d'escassa importància.

Per Tarragona ciutat es presentaven cinc candidatures: la primera, de la Coalició d'Esquerres Republicanes-Socialistes; la segona, d'Unió Ciutadana; la tercera, Republicana Obrera d'Esquerres; la quarta, del Partit Nacionalista Català, i la cinquena, d'Unió Democràtica de Catalunya.

Durant el matí hi hagué força abstenció, però a la tarda la gent acudí a votar: es calcula que ho féu el 60 o 65 per cent del cens.

Triomfà per gran majoria la Coalició Republicana Socialista d'Esquerres, que obtingué 5.780 vots, mentre que la Lliga n'assolí 3.968. La candidatura d'Aliança Obrera d'Esquerres, obtingué 785 vots. El Partit Nacionalista Català, 111, i la Unió Democràtica de Catalunya, 207.

L'Esquerra obtingué una gran majoria a Reus, Tortosa, Valls, Vilaseca, Constantí, Canonge, Altafulla i Torredembarra. Segons les dades rebudes, la Lliga triomfà a Vendrell i a Gandesa.

A Reus, la Coalició obtingué 4.700 vots; Acció Catalana, 3.800 i la Lliga 2.400.

La victòria de les esquerres a Tarragona produí enorme satisfacció. La gent es llançà al carrer i la població presentava gairebé el mateix aspecte que el del 12 d'abril.

El Decret de Governació

El "Butlletí Oficial" de la Generalitat de dilluns passat publica el següent decret de Governació.

"En algunes Seccions electorals dels Municipis de Catalunya han estat suspesos, per causa de força major, els actes de votació que per a les eleccions de regidors municipals havien de tenir lloc el dia 14. En l'article 40 de la Llei Electoral vigent es reserva, per aquests casos, als Presidents i Adjunts de les Meses electorals de les Seccions respectives, la facultat d'acordar l'assenyalament de la nova data més propera en què hagi d'efectuar-se el nou acte de votació. Cal, però, considerar el trastorn social que comporta en els pobles de Catalunya la celebració de les eleccions en un dia feiner, esdevenint-ne un seriós perju-

dici, principalment per als sectors obrers i patronals i dificultant la normal emissió del sufragi.

Per tal de solventar l'exposat inconvenient que ofereix l'aplicació del susdit article 40 de la Llei Electoral del 8 d'agost del 1907, declarada vigent pel decret de la Generalitat del dia 13 de novembre darrer, a proposta del Conseller de Governació i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto:

Art. 1.er A les Seccions electorals en les quals ha estat suspès l'acte de votació en les eleccions de Consellers Municipals que havien de tenir lloc el dia d'ahir, excepte a les de la ciutat de Barcelona, se celebrarà nova votació el proper diumenge, dia 21 del mes que som.

Art. 2.on Les Juntes Municipals del Cens electora Idels Municipis afectats per l'anterior disposició, i per tant, amb excepció de la de Barcelona, efectuaran l'acte de l'escrutini general previngut a l'art. 50 de la Llei del 8 d'agost del 1907, el dia 25 del present mes, o sigui el dijous següent al dia de la votació.

Art. 3.er Els terminis per a les reclamacions i protestes assenyalats en el capítol II del títol II de la Llei Municipal del 14 d'agost del 1933 s'entendran adaptats a la data del dia 21 d'aquest mes quant als Municipis afectats pel present Decret.

Barcelona, 15 de gener del 1934.
— Lluís Companys. — El Conseller de Governació, Joan Selves i Carner.

Esmolament de Navalles a la perfecció

VENDES DE TOTA CLASSE D'ARTICLES PROPIS PER BARBERIA. — GAVINETERIA FINA. GRAN ASSORTIT EN PERFUMERIA.

IOSEP SERRA

Argenteria, 10 - GIRONA

Oportunitat: Restaurant-Bar urgeig traspasar per enfermetat del seu propietari.

Immellorables condicions: al comptat, a terminis i a proba.

Raó: Agència Castells

Clivillers, 29 pral. - Teléfon, 87
OLOT

OPORTUNITAT:

Restaurant-Bar urgeix traspasar per enfermetat del seu propietari.

Immillorables condicions: al comptat, a terminis i a proba.

Maó: Agència CASTELLS
Clivillers, 29 pral.-OLOT
Telèfon, 87

Ortopèdia Dr. Roca

IRRIGADORS COMPLETS DES DE 2'50 pts.

BRAGUERS - PERFUMERIA

PRIMER CENTRE D'ESPECÍFICS

LA CREU ROJA - Telèfon, 135 - Plaça de l'Oli - GIRONA

La més antiga.—La més ben assortida.—La que ven els articles a preus més econòmics.

Farmàcia Dr. Roca i Fill

Societat ANÓNIMA DE TRANSPORTES OLOT

S'ADMETEN ENCARRÈCS A: **ANÓNIMA DE TRANSPORTES**
(Carrer Antoni Llopis) i a les SUCURSALS: Plaça de la República, 11. - Telèfon, 48 i carrer de la Proa, 7
(ABANS 'CASA SINGLA')

Servei de Recader diari entre Olot i Barcelona i viceversa amb combinació de l' **Agència Arias**

PASSEIG DEL BORN, N.º 13
Telèfon, 13354

Es garanteix un Servei Ràpid, Econòmic i Perfecte. — Paquets entregats al vespre a Olot, a les nou del matí del dia següent són lliurats als consignataris de Barcelona, i així mateix els que són entregats a Barcelona fins a la una de la tarda, a les set de la mateixa arriben a Olot.

A més, aquesta Societat compta amb un vagó diari de Sant Joan les Abadesses a Barcelona i viceversa, pel transport de mercaderies de **Petita Velocitat** que limita el temps en el trajecte a dos dies.

CENTRE D'ESPECÍFICS

UNIC A LA COMARCA

Els millors productes medicinals. - TOTS ELLS D'ORIGEN. - Unics de propietats terapèutiques garantides.

Plaça de les Castanyes - GIRONA - Telèfon, 144

FARMACIA RIBAS

BICICLETES

Triomf de la gran marca

ORBEA

al comptat i a terminis des de 5 ptes. setmana

Carrer Olivo, 8 (davant camp d'Esports)

ORBEA

GIRONA

Casa Escatllar

APARELLS DE RADIO

"FADA"

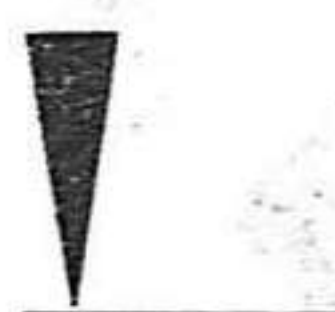

FERRETERIA I BATERIA DE CUINA

OBJECTES PER A REGALS

LOÇA SANITARIA

Rambla Llibertat, 28 - Mercaders, 6-7

Gràfiques **DARIUS**
BAHOLA
Girona

Comerciants agricultors

Abans de fer vostres compres a neu a visitar el nou

Magatzem de grans i pinsos Enèrgic

— de —

Jacint Codina

No deixeu de fer una prova de els aliments concentrats Enèrgic, per Vaques, Vedelles, Porcs, Gallines i altre bestiar de corral. PRODUCTE NACIONAL AMB PATENT I MARCA REGISTRADA

Passeig de Blai, n.º 31 **OLOT** Telèfon, n.º 113
Casa central: VIC Rbla. Deballades, n.º 15 - Tel. n.º 192

CAFÈS

CORNELLÀ

SUCRES
EMPAQUETATS

Girona

TELÈFON, 321